

[Arbejdsministeren]

løshedsloven, så har man fundet det rimeligt og fornuftigt at iværksætte en rygtekampagne vedrørende regeringens hensigter på dette område. Det gælder hr. Kaj Hansens, og det gælder hr. Steen Folkes betragtninger i samme forbindelse. Jeg synes, det rimelige måtte være at holde sig til, hvad regeringen selv har sagt om sine overvejelser, og angribe dem, hvis man mener, at disse udtalelser kan fortjene angreb, og så i øvrigt udsætte debatten om ændringer i arbejdsløshedslovgivningen, til regeringens bebudede lovforslag ligger på folketingets bord.

Jeg tror, at ingen med erfaring fra arbejdsmarkedet vil bestride den kendsgerning, at der i et vist omfang foregår en utilsigtet anvendelse af de nuværende regler. Jeg har ikke brugt udtryk som »misbrug« i den forbindelse. Jeg har ikke brugt udtryk som »overtrædelse af reglerne« eller »svindel med reglerne« i den forbindelse. Vi har alene holdt os til formuleringen »en utilsigtet anvendelse«.

Men regeringen har jo ikke været ene om at fremsætte bemærkninger om, at vores arbejdsløshedsdagpengesystem anvendtes på en utilsigtet måde. Jeg erindrer her i folketinget i hvert fald, at den nu bortrejste ordfører for venstresocialisterne gjorde meget ud af at forklare, at der foregik et meget omfattende virksomhedsmisbrug af de nugældende arbejdsløshedsdagpengeregler. Jeg deler ikke ganske den vurdering, der i den forbindelse blev fremsat, men gør bare opmærksom på, at det er en bred opfattelse, også politisk bred opfattelse, at der er behov for visse justeringer.

De ting, vi drøfter, er, hvis man skulle nævne dem i overskriftsform, bl. a. spørgsmålet om, hvordan man kan sikre en klarere retstilstand for de ledige på det danske arbejdsmarked, så enhver, der bliver arbejdsløs, er klar over, hvilke rettigheder og hvilke pligter vedkommende har. Vi diskuterer mere rimelige vægringsbestemmelser, herunder også en mere nuanceret udformning af vores vægringsbestemmelser. Vi har diskuteret problemerne omkring ferien for de mennesker, som i kraft af en længere ledigheds- eller sygdomsperiode ikke har optjent fuld ret til ferie, når de kommer i beskæftigelse i ferieåret. Vi har diskuteret, som man også har diskuteret det i folketingssalen, spørgsmålet om de særregler, der på arbejdsmarkedet rammer

ægtfæller til selvstændige erhvervsdrivende. Vi har diskuteret beregningen af dagpenge i forbindelse med søgnehelldage, der har givet anledning til stor irritation ikke mindst blandt arbejdsløsheds-kassernes tillidsmænd i en ofte gentaget polemik.

En række af disse spørgsmål indgår, og jeg tror ikke, at nogen med kendskab til arbejdsmarkedet ville betragte disse spørgsmåls fornuftige løsning som tilbageskridt eller forringelser – tværtimod.

Derudover har vi diskuteret spørgsmålet om, hvorvidt man på en eller anden måde kan finde frem til en øget arbejdsgiverfinansiering af vor arbejdsløshedssituation, et øget virksomhedsbidrag, en øget virksomhedsfinansiering. Også på dette område tror jeg at der er behov for rimelige og hensigtsmæssige regler.

Vi har også uden at have fundet nogen endelig løsning diskuteret spørgsmålet om det, der i øjeblikket er under udvikling på arbejdsmarkedet, nemlig den tendens til inden for forskellige fag ikke længere at oprette fuldtidsstillinger, men alene at oprette deltidstillinger med de efter min mening uheldige risici, det indebærer for tilpasningen til arbejdsmarkedet og undermineringen af de overenskomst-mæssige systemer på arbejdsmarkedet.

Til gengæld kan jeg sige til folketinget, at der er ingen overvejelser i regeringen om at forringe dagpengene for så vidt angår disses højde, disses regulering eller tanker om lofter i den forbindelse. Det er, som jeg sagde indledningsvis, alene et spørgsmål om at finde justeringer i øvrigt i et tæt samarbejde med såvel de faglige organisationer som med arbejdsgiverne, finde fornuftige justeringer af arbejdsløshedslovens regler i lyset af de erfaringer, vi har indhøstet med lovens virkemåde under den nuværende økonomiske krise.

Så er der endelig fremskridtspartiets ændringsforslag vedrørende arbejdsmarkedspolitikken. Jeg tror ikke, at jeg var enig med hr. Steen Folke i én eneste udtalelse, han kom med før, bortset fra denne ene, at man må håbe, at kendskabet til fremskridtspartiets ændringsforslag vedrørende arbejdsmarkedet må nå ud til en meget bred kreds i befolkningen.

Det har været diskuteret, hvorvidt det var rimeligt, at folketinget ydede støtte til udbredelse af kendskabet til fremskridtspartiets